

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Via Trium Dierum In Solitudinem Ad Sacrificandum
Domino Exod. 8. Seu Triduana Ven. Cleri Solitudo Et
Animi Collectio Deo Sacra Duce S. P. Ignatio Loyola,
Societatis Jesu Fundatore**

Zech, Michael

Ingolstadii ; Monachii ; Aug. Vindel., 1762

Meditatio I.ma De Lapsu, & Pœnitentia Petri Ap.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60697](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60697)

DIES TERTIA.
HONORIBUS DEIPARÆ,
SS. ANGELORUM TUTE-
LARIUM, & S. PETRI
APOST. SACRA,

De
REDITU ANIMÆ AD DEUM.

MEDITATIO I.^{ma}

De Lapsu, & Pœnitentia Pe-
tri Apost.

PRæparatione opus non est hodie,
Evangelica enim historia de *Lapsu*
& *Pœnitentia Petri* adeo plana est, ut
expositione non indigeat, sed reflexi-
one tantum.

Reflectamus igitur hodie oculos *in*
Petrum, *Timothee*: imo a *Petro in nos-*
metipsos, & 4. Puncta consideremus.

I. *Petrus labitur gravissime.* - - Hæc
ad cautelam nostram.

II. *Surgit a lapsu velocissime.* - Hæc ad
confusionem nostram.

III. *Convertitur ad Deum perfectissime.*
- - Hæc ad nostram instructionem.

IV.

IV. *Recipitur a Deo suavissime.* - Hæc ad nostram consolationem dicta sunt.

Tu, mi JESU, qui non vis mortem peccatoris, sed magis ut convertatur ad te, & vivat: eaque de causa *Petrum* gravissime lapsum benigne *respiciendo* ad *pœnitentiam* perduxisti, me quoque, indignum Sacerdotem toties eheu! lapsum, eodem *Misericordiæ* oculo *respice*, & ut *Petrum*, ad dignos *Pœnitentiæ* fructus pertrahe. Id peto suppliciter, & spero firmiter per *Refugium peccatorum*, per Matrem tuam, *Ave Maria.*

PUNCTUM I.

Petrus labitur gravissime ad nostram cautelam.

T sane quomodo gravius poterat labi Petrus? - - - Alii, etiam profligatissimi peccatores, Deum quidem offendunt gravissime, frequentissime, impudentissime, at, etiam post oblatas a dæmone pecunias, post illatas a latronibus, aut Hæreticis verberum, mortisque minas, horrent tamen, renuuntque vel semel *Deum*, etiam ore tantum,

nega-

De Lapsu & Pœnitentia Petri Ap. 141

negare. Verum Petrus ter illum negat impudentissime. - - Negat, se quidquam scire de illo: Nescio, quid dicis. - - Negat suam oculorum evidentiam: Quia non vidi hominem. - - Negat alienam testimonium de visu experientiam, & unus contra omnes: Negavit coram omnibus. - - Cum omnium scandalo, cum ingente Dei - Hominis, Magistri sui probro non solum Divinitatem, sed & Humanitatem Christi nosse se discipulus negat: Nescio hominem istum. - - Negat hæc omnia non ex humana fragilitate, sed ex deliberatissima voluntate Iterum negavit cum juramento. Quid pertinacius? - - Denique convocatis omnibus proterviæ viribus perjurium cumulat perjuriis & mendacia confirmat execrationibus: Ille autem cœpit anathematizare & jurare, seque diris devovere: Quia nescio hominem istum, Quid atrocius? - - -

Atque ita effronter diviniſſimum *ter negat, & pernegat* Magistrum discipulus, non vinctus a milite, non examinatus a Judice, non tortus in equuleo, non adactus minis tormentorum, aut mortis, sed ab una imbelli femina, & inermi interrogatus milite cum perjuriis
suum

* V. S. Matth. c. 26.

suum negat & pernegat Deum ac Magistrum: *Quia non novi hominem, non novi.* - - -

Itane vero, o Petre, *non nosti hominem*, qui te ex ultima hominum face in discipulum, in Apostolum, in caput Apostolorum, in fundamentalem Ecclesiae suae Lapidem ac Petram, in suum per omnes terras Vicarium clementissime elegit? - - - *Hominem non nosti*, qui te praesente & oculato teste, tot ac tanta patravit miracula sanando aegrotos, ad vitam resuscitando mortuos, expellendo daemones &c. - - *Hominem non nosti*, qui locrum tuam liberavit a febribus. - - qui te super mare fecit ambulare? & ambulantem in fluctibus, ne perires, erexit? - - *Quid autem!* tu *hominem non nosti*, cujus Divinitatem adeo clare Pater caelestis tibi revelavit? - - quam ipsam tu cum- & praeceteris omnibus tam gloriose confessus es: * *Tu es Filius Dei vivi?* pro cujus defensione gladium paulo ante eduxisti? - - *Quem gloriosum ac transfiguratum in monte Thabor propriis nuperrime oculis vidisti?* - - *cujus carnem heri in Coena ultima manducasti, Sanguinem bibisti?* - - *Tunc hunc Deum*

* Matth. 16.

sed a longe tantum. Verbo: * *frigidus*
charitate solo corpore sequebatur.

III. & præcipue *Temeritas Præfidentia,*
 & *incauta Conversatio.* - Christum seque-
 batur in domum Caiphæ citra impe-
 rium ac necessitatem, O temeritatem!
 - - - Ibidem se immiscet militibus, fæ-
 ci hominum. Vah indignam Apostolo
 societatem! - - Duabus ancillis lon-
 gius colloquitur: imo quiete inter illas
 confidet. Heu! heu! periculum Viro
 etiam Apostolico formidandum! - - *Per-*
sistit diutius in occasione *proxima* jurandi
 ac peierandi: imo ad eandem *redit* post
 primum gravem lapsum. O temerita-
 tem! O præfidentiam! imo O lapsum
 hominis inevitabilem: ** *nam qui amat*
periculum, in illo peribit.

Equidem præmonuerat sollicitus Ma-
 gister: *Omnes scandalizabimini in me in*
ista nocte omnes. - -

Respondet Petrus præfidenter: *Etsi om-*
nes scandalizati fuerint in te, sed non ego: et-
si omnes, sed non ego. - - -

Pergit JESUS: *Amen dico tibi: Petre,*
tibi dico: Quia tu, Tu Petre, hodie -
in nocte hac - priusquam gallus vocem bis
dederit, ter me es negaturus. - -

At

* S. Laur. Justin. ** Eccli. 3.

De Lapsu & Pœnitentia Petri Ap. 145

At ille, impudentissimus, inquam, Petrus, amplius loquebatur: Etsi oportuerit me simul commori tibi, non te negabo. Ego non. - - Vah proterviam, Deum-Hominem mendacii, aut falsitatis potius, quam se humanæ imbecillitatis arguere! - - -

Sed cur Petro, & non potius nobis indignamur? Quid enim? Petrus bis a Christo monitus, semel tantum orationem omisit ex naturali verius imbecillitate; Oculi enim eorum erant gravati. Nos toties a Deo, a Custode Angelo, a Conscientia moniti & increpiti, crebro preces (utinam non Canonicas etiam) negligimus.

Petrus Christum saltem a longe sequebatur: nos ab illo longius quotidie recedimus per peccata, per tepiditatem &c.

Petrus famulis & militibus se miscet: & cur? - Ut videret finem, & quid suo futurum esset Magistro. Cur autem hodie Sacerdotes ultimo hominum fufuri se immiscent in hospitibus, popinis, orchestris? - -

Quodque caput, & fons omnium est malorum; Petrus, utut post efficacissima moriendi prius, quam Christum negandi proposita incaute vix semel

colloquitur feminis, & fortis postrema ancillis, eheu! mox titubat, sternitur, gravissime labitur Atlas Apostolorum. - - Et tanti dux femina lapsus.

Et hodie non pauci Sacerdotes, & juvenes Clerici ac Religiosi, inter tantam ad malum proclivitatem naturæ - inter vehementes passionum inclinationes - inter tot effrænes carnis rebelliones - inter assiduas sensuum illecebras - inter validissimos dæmonum assultus - inter plusquam diabolicam feminarum procaciam - etiam post iteratos eheu! lapsus - post repetitam toties suam ipsorum, & mille aliorum experientiam - non horrent tamen cum procacibus, cum comptulis Sirenibus, Petro longe incautiores, conversari? - & diu, & sæpe conversari? - - -

Superi! cecidere tot Cedri de Libano, & sanctissimi Eremicolæ Macarii, Victorini, Martiniani, Joannes Guarini, Jacobi Pœnitentes, aliique in solitudine & eremo lapsi Heröes. Superi! *quid faciet virga deserti, ubi concutitur cedrus Libani?* - - * Quid illis fiet, qui citra necessitatem juvenes & salaces puellas patiuntur suo in cubiculo? - vocant ad ædes suas? - invisunt domi suæ? -
ultro

* S. Berg.

ultra adeunt dudum suspectas? jam sæpius sibi exitiosas? -- O palmarem, dicamne stultitiam, an cœcitatem? ---

Timothee! si omnino domi tuæ (contra omnem spem meam) simile periculum lateret per salutem tuam juxta monitum Apostoli talem *eiice ancillam*: * nam ad te perdendum unica sufficit ancilla: sat s est una mulier.

Vagao videns capite truncatum a Juditha Holofernem in sanguine suo natantem, per castra exclamavit: *Una mulier Hebræa fecit confusionem in domo Regis*, ** Aptius id ipsum ego dixerim de Petro: *Una mulier Hebræa fecit confusionem in domo Christi*. Ad faciendam similem (inter Sacerdotes quoque) confusionem sæpissime satis fuit, estque una mulier: neque satis ab illa & lapsu defendit *loci sanctitas*, nec ulla *fortitudo - sapientia - virtus*, & *gratia* apud Deum. - Testes omni exceptione majores sunt *Proto - Parens noster in Paradiso*, *fortissimus Samson*: *sapientissimus Salomon*, *Vir sanctissimus & secundum cor Dei David cum mille aliis*, & quod caput est, *Petrus in schola Christi*, ad quorum confusionem faciendam satis fuit una mulier.

K 3

Ti-

* Ad Galat. 4. ** Judith. 14.

Timothee! similem horres confu-
sionem? horre ergo & mulierem, & sal-
tem disce firmiter stare cadente Petro:
at disce simul *ad cautelam tuam*, ipsas
adeo *petras* per unam mulierem posse
non solum, ut moveantur, *concuti*, sed
etiam, ut labantur, *prosterni*.

PUNCTUM II.

*Petrus a lapsu surgit velocissime
ad nostram confusionem.*

A Ut quid, obsecro, poterat esse ve-
locius, dum eodem fere momento
& ultimus peccantis *lapsus*, & *pœnitentia*
surgentis convenere. Scripturam audi.

*Petro adhuc loquente, seu peierante, con-
tinuo (nota connexionem) continuo can-
tavit gallus: nec frustra; nam surdo non
cecinit. - Quid ultra? Nihil ultra. Et
(sine ullo temporis intervallo) conver-
sus Dominus unico Bonitatis suæ obtutu
respexit Petrum. Nec plura. Et recorda-
tus est Petrus verbi JESU, & sine omni
prorsus mora egressus foras, flevit ama-
re. **

Nihil vel tantisper retardavit pœniten-
tiam

* Luc. 22.

tiam Petri. Idem prorsus erat: *conversus oculis Christus, & Petrus conversus corde; * fieri enim non potuit, ut in tenebris negationis permaneret, quem Lux mundi respexerat.* Eodem igitur instanti, quo Christus Petrum respexit, Petrus a lapsu resurrexit, & de peccatis suis dolens, *flevit amare, probe memor divini illius moniti: Ne tardes converti ad Dominum, & ne differas de die in diem; subito enim veniet ira illius, & in tempore vindictæ disperdet te. ***

Timothee! Quamdiu jam, & quoties *conversus ad te Dominus realiter præsens in S. Hostia sub Missa, aut in Hierotheca majore (vulgo Monstrantia) morali obtutu benigne te respexit? - quoties eCruce? - in sacris imaginibus? - in libris spiritualibus? in animo & intellectu tuo, luce Veritatum æternarum illuminato? - in voluntate, eandem forti divinarum inspirationum ariete pulsans? - Imo nisi totus es cæcus, & surdus, etiamnum & continuo respicientem vides, & clamantem audis: Ecce! sto ad ostium, & pulso. Fili! præbe mihi cor tuum. *** Pulsans pulsat per stimulos Angeli Custodis, tuæque conscientia. - Pulsat fortiter per metum*

K 4

mor-

* S. Hieronym. ** Eccli. 5. *** Apoc. 3. & Prov. 23.

mortis, Judicii, & Gehennæ. - Pulsat suaviter per promissa Cæli gaudia: per quotidiana corporis & animæ beneficia. - Ni roties, & tam fortiter pulsanti Deo nunc tandem aperias cor tuum: si nunc quoque tardes converti ad Dominum, subito veniet ira illius, & in tempore vindictæ disperdet te. Ita clarissime Deus.

Neque tamen post has Dei minas, blanditias, & admonitiones ad Dominum converteris? - Erubescere autem, si quid honesti sanguinis, aut pudoris in te calet. Certe tam crude trivalem mendicum non repelleres a te, uti tuum repellis Deum. Sufficiunt ista ad tuam confusionem coram te, & Deo tuo.

PUNCTUM III.

Convertitur perfectissime ad nostram Instructionem.

Duo requiruntur ad perfectam peccatoris conversionem: I. Ut voluntas a peccatis avertatur ad Deum per propositum abstinendi a futuris. * Convertere ad Dominum, & relinque peccata. Brevius & clarius Augustinus: *Vera pœnitentia*

* Eccli. 17.

nitentia est, commissa plangere, & plangenda non committere :

O quam belle, quam perfecte Petrus utrumque implevit! - Non animo solum & toto corde suum detestatus est crimen, sed & lacrymis large deflevit : *flevit* : & quidem *flevit amare*. - -

Ut conversionem suam perfectissimam redderet, firmissimamque, *egressus foras*, occasionem fugit relabendi : fugit locum, personas, conversationem, queis ad peccatum fuerat inductus. Verbo. *Egreditur foras, fugiens omne cadendi periculum.* *

Imo, qui supremus perfectissimæ conversionis apex est, nunquam ad eam, aut similem peccandi occasionem rediit : tristem peccati commissi memoriam deposuit nunquam : singulis per vitam reliquam noctibus ad galli cantum surrexit, suumque, licet jam remissum a Christo, peccatum deflevit, & quidem diu, noctuque ad ultimam usque vitæ lineam ita amarissime deflevit, ut teste S. Sylvestro Pont. propterea usum & lumen oculorum amiserit, utut a Christo cum aliis Apostolis subin confirmatus in gratia, & certus de sua salute.

K 5

Et

* S. Leo Serm. de Pass.

Et tu, mi Timothee, etiam rite confessus vel unicum, si quod commisisses, mortale peccatum, nescis, eheu! nescis, an amore, vel odio sis dignus. * - - Post mille contritiones, confessiones, & absolutiones certus infallibiliter non es (sperare certo potes, & debes) de venia & gratia. - - Et esto: sis per divinam revelationem certissimus de remisso peccati seu culpa reatu, non ideo certus fores de remisso simul reatu poena terribilis, saltem in Purgatorio exolvenda; hinc merito Ecclesiasticus: *De propitiato peccato noli esse sine metu.* **

Tu tamen, Timothee, per aliquot Pater & Ave, per trinam pectoris transfusionem, per duo aut tria cordis suspiria perfectam credis poenitentiam absolvi? totum poenitentiae tempus terminari?

Falleris, mi bone, *Christiana vita debet perpetua esse poenitentia*, ait Conc. Trid. *Homo nulli rei, nisi poenitentiae, natus est*, inquit Tertull.

Ejusdem mentis ac sententiae erant sanctissimi quique. S. Macarius ad Confratrum preces, ut ad ipsos exhortationem faceret, fleuit. Causam flendi rogatus: *Nil aliud*, agebat, *o Fratres mei, nil aliud agamus, quam ploremus in tempore,*
ne

* Eccl. 9. ** Cap. 5.

De Lapsu & Pœnitentia Petri Ap. 153

*ne plorare debeamus in æternitate. Thais, non minus a pœnitentia, quam sceleribus notissima Thais, 30. omnino annis assiduo ea deflevit. Idem M. Magdalena fecit, licet ex Christi ore generalem acceperit absolutionem: Remittuntur tibi peccata tua. Vade in pace. -- * Post simillimam ex Propheta Nathan auditam absolutionem: Transtulit quoque Dominus peccatum tuum, ** pœnitens David de se fatetur: Dolor meus in Conspectu meo semper, & cogitabo pro peccato meo.*

Sed quid peregrinis opus exemplis? Nostrum Pœnitentiæ perfectissimæ Speculum Petrus non ante destitit sua deflere peccata, quam flendo lumen oculorum & vitæ amiserit.

Profecto, Timothee, aut hi sanctissimi Pœnitentes in suo de perfecta & constanti pœnitentia iudicio semet ipsos, nosque deceperunt, aut nos turpissime decipimur, tam brevi, quam levi pœnitentia contenti. *Hæc ad nostram instructionem.*

PUNC-

* Luc. 7. ** Psal. 37.

PUNCTUM IV.

A Deo recipitur suavissime ad nostram consolationem.

Nunc tandem, Timothee, nunc omnes corporis, animique vires collige: laxa cordi & gaudiis habenas, quoniam videbis, quam suavis sit Dominus, & quam suaviter JESUS penitentem recipiat peccatorem.

Quod Christus Magdalenam, quæ erat in civitate peccatrix, post fusas aliquot lacrymas statim ab omni peccato absolverit, pro singulari Bonitatis divinæ prodigio agnoscit Bernardus, dum stupens exclamat: *Sine ullo intervallo conjunguntur & lacrymæ Penitentis, & Misericordiæ Salvatoris.* * Melius ego dixerim de Petro: Sine ullo intervallo conjunguntur & scelera peccantis, & Misericordiæ Salvatoris, cum hic suavissime respiciat pejerantem, misericordissime insequatur fugientem, amabilissime trahat anathematizantem, in gratiam benignissime recipiat prope adhuc nolentem. - -

Meliori igitur jure istud cum S. Leone obstupesco tanquam prodigium prodigiorum

* De Convers. Magdal.

digiorum divinæ erga tantum peccato-
rem Misericordiæ, quippe quam Chri-
stus, sui pene oblitus, Petro exhibuit
*inter calumnias Sacerdotum, inter falsi-
tatem testium, inter conspuentium injurias
constitutus.* - O prodigium prodigiorum
Misericordiæ Christi! - -

Nulla præterea verbulo, signove
sua Petro delicta, ingratitude Apo-
stoli, impietatem filii, perfidiam disci-
puli, unquam seu publice, seu priva-
tim exprobravit Christus; id unum le-
gitur: *Respexit Petrum amabilissime: in-
gratiam recepit suavissime.*

O Timothee! O mi Timothee!
Quis jam tibi ad hæc sensus? An præ-
solatio & fiducia in Deum ultra tibi po-
tes temperare a lacrymis & affectibus
spe ac amore plenis, dum tantam Dei
Misericordiam erga Petrum, erga te
& quemlibet pœnitentem audis? - -

Sed quæso, Moderare adhuc paulum
affectibus tuis, & vide prius, quam
singularibus pœnitentem Petrum Chri-
stus cumularit favoribus, exaltarit ho-
noribus, fovet amoribus. Age enim;
cui *præ omnibus Apostolis* nuntiari primo
voluit gloriosissimam Resurrectionem
suam? - - Nunquid Andreae, qui *pri-
mus*

mus Christum secutus, atque ad Christum adduxerat ipsum adeo Petrum? - - Imo nuntiari *primo* voluit Petro, ter perjuro, perfido, blasphemus. - - - Cui deinde *ante omnes Discipulos* divinam dedit potestatem solvendi peccata, & ligandi? *claves Regni Cælorum* custodiendi? - - Petro dedit, maximo ex Discipulis peccatori. - - Et quem Apostolico *præfecit Collegio*, totique *Ecclesie*? - quem suum in terris *Vicarium*, in Cælis *Clavigerum* constituit? - - Haud dubie Joannem, ab innocentia & virginitate sibi ex merito præ omnibus *dilectissimum*? - - imo Petrum plane *frædifragum*. - - -

Næ ego hic non possum non exclamare cum S. Paulo: * *Ubi abundavit delictum, superabundavit gratia*: aut cum S. Maximo: ** *Petrus postquam fidem se perdidisse deflevit, majorem gratiam reperit, quam amisit, in Christo expertus Solem, in se vero Lunam deficientem, que quando longius abit a Sole, tanto largius illuminatur*. *** *Petrus autem sequebatur Christum a longe*.

Quid tu jam ad ista dicis, aut cogitas, Timothee? Nunquid felicem prædicas

* Rom. 5. ** Homil. 4. de Petro. *** Apoc. de Sac. Deorum.

De Lapsu & Pœnitentia Petri Ap. 157

dicas Petri pœnitentiam, tantasque collatas a Deo gratias sancto Petro invides? - -

O mi Timothee ! nullam habes causam invidendi, mille autem causas tibi gratulandi, & perennes Deo grates agendi ob non pauciores tibi, quam Petro, gratias exhibitas. - - *Non pauciores autem?* - - Ita plane est, Timothee. Te ipsum appello testem.

I. Petrum benigne respexit JESUS: at non invitavit, non vocavit ad se verbulo: te vero quoties? ah! quoties (ut superius indicavi) ad se, & ad pœnitentiam non modo per internos animi motus &c., sed & per externas Patris tui spiritualis, Concionatorum, & librorum spiritualium exhortationes, per adversa, per alios mille modos vocavit, invitavit, urfit, traxit? - - -

II. Petrum non nisi post fusos lacrymarum imbres recepit in gratiam: te vero post internum duntaxat cordis motum, & dolorem.

III. Petrum recepit, ex gravi mortis, aut grandium malorum metu, etiam in virum constantem cadente lapsum, & brevi tempore persistentem in peccato: te vero, postquam sine minis tormentorum aut mortis ex mera voluptate

ptate & petulantia Deum graviter, forte & sæpius, offendisti, & in peccato longius perseverasti.

IV. Petrum solummodo respexit JESUS, nullo dignatus verbulo, aliove singularis cujusdam beneficentiæ signo, tibi vero, velut alteri filio prodigo, quanta, obsecro, benevolentia, amoris, summæque beneficentiæ signa post pœnitentiam tuam ocyus exhibuit, dum tibi in suæ contestationem lætitiæ paravit convivium.

O quale, quam pretiosum illud convivium! non aliud scilicet quam cæleste, quam Angelicum, quam divinum sane convivium, in quo suum tibi Corpus in ferculum, Sanguinem dedit in poculum.

Ad istud porro spectaculum Angelos & Beatos omnes invitavit, ut de te pœnitentiam agente gauderent secum, & magis gauderent, quam supra 99. Justos. Congratulamini mihi, continuo ingeminabat. * *Congratulamini mihi, quia hic filius meus mortuus erat, & revixit.* Mortuus per peccata, revixit per pœnitentiam.

Audistin' autem nomen tuum, Timothee? - *filius meus*, ait, *filius meus*, non

* Luc. 15.

De Lapsu & Pœnitentia Petri Ap. 159

non solum, ut alii homines, quia eum ad imaginem meam *creavi*, tamdiu *conservavi*, in Regni mei hæredem *adoptavi*, Sanguinis mei pretio *redemi*, sed ideo singulariter *filius meus*, quia eum tamdiu in Domo mea, in mea Regia & templo, inter meos singulares Servos, inter familiares meos, Amicos & Proceres, inter consecratos mihi Sacerdotes tam pretiose alui, tam benigne fovi, plus quam paterne *conservavi*. - Ideo præcipue *filius meus*. - - -

Timothee ! quid ultra ad solatium tuum posset addi? - -

Sed adhuc unum. - *Quoties* autem JESUS Petrum recepit in gratiam? - *Quoties*? - Videlicet *semel tantum*. - At tamen & hæc erat specialissima Christi erga tam magnum peccatorem gratia. - - Quodsi vel semel adhuc in priora scelera fuisset relapsus, nescio sane, an non in orcum simul lapsurus fuisset Petrus: id quod tot alii post iteratam a prima pœnitentia, vel primam lethalem noxam eheu ! sunt experti.

Timothee ! *Quoties* autem tibi misericors Deus gravia post pœnitentiam iterum, iterumque remisit peccata? - - *quoties*, inquam? - - Ah ! nolim ego te molesta hac interrogatione diu tor-
L
quere.

quere. Tuam ipse conscientiam secreto consule. - - -

Et tamen (quis credat?) *toties* pariter modo sane misericordissimo Deus in gratiam & amicitiam te recepit: imo & hodie, dummodo veram & constantem agas pœnitentiam, te recipere est paratissimus. *Aspice tantum, inquit Augustinus, Caput ejus jam inclinatum ad te osculandum: Cor apertum ad te amandum: Manus extensas ad te amplectendum: totum Corpus expansum ad te redimendum.* - - -

En, mi Timothee! Illi ipsimet oculi, quibus Petrum respexit JESUS, nemini sunt clausi, omnibus aperti. Ut & te respiciant, solum opus est, ut ipsum prior aspicias. * *Convertimini ad me, ait, & convertar ad vos.* Inspice ergo, pergit Augustinus, *inspice vulnera pendentis: inspice sanguinem morientis: inspice pretium redimentis, & ex corde mecum suspira:*

Affectus.

Christe JESU, Servator amantissime!
 Miserere. ah; ** *miserere mei Deus, secundum magnam Misericordiam tuam:*
 nam

* Zachar. 1. ** Psal. 50.

De Lapsu & Pœnitentia Petri Ap. 161

nam magna sunt peccata mea. - Et secundum multitudinem Miserationum tuarum dele iniquitatem meam, quia & multa est iniquitas mea. Hinc præ pudore & horrore cum Publicano non nisi * stans a longe, nolim oculos ad Cælum levare, quia peccavi in Cælum & coram te: sed percutiens pectus meum, non aulam hodie aliud dicere, quam cum eodem Publicano: Deus! propitius esto mihi peccatori! - - Confiteor publice: Peccavi nimis. - - Mea culpa in cogitationibus, & desideriiis. - - Mea culpa in verbis. - - Mea maxima culpa in operibus & omissionibus. - - -

At felix culpa, quæ talem meruit habere, habetque Redemptorem! - - Hoc uno fretus titulo, ad te, licet indignissimus, ** levo oculos, qui habitas in Cælis: imo qui nobiscum habitas in terris, verus Emmanuel, seu nobiscum Deus!

Procidens olim ad genua tua Petrus dicebat: *** Exi a me, Domine, quia homo peccator sum. - - Ego autem ad pedes tuos procidens, supplex rogo: Mane apud me, Domine, quia homo peccator sum; non enim opus est Medico valentibus: nec opus est Salvatore justis,

L 2

justis,

* Luc. 18. ** Psal. 127. *** Luc. 5.

justis, sed peccatoribus, qualem me palam profiteor.

Igitur *Ostende mihi faciem tuam, & salvus ero.* * Ah! respice me pœnitentem, ut Petrum respexisti in peccatis adhuc hærentem. - - Quod si faciem tuam avertis a me, in te ipsum tuos converte oculos. ** *Vulnera manuum tuarum, precor, ut aspicias. Ecce! in manibus tuis descripsisti me. Lege ipsam scripturam: & salva me. Amen.*

Dic Pater & Ave: & Confirma, o Deus &c.

Reflexiones.

I. Petrus in Collegio Apostolorum, in Consortio sanctissimorum, in schola & Societate JESU, Petra Ecclesiæ, Christi Vicarius, gravissime tamen lapsus est, ab una prostratus ancilla ostiaria, Timothee! quis ergo locus? quæ conditio? quod remedium nos inter tot feminas constitutos præservabit a lapsu?

R. Brevissime: *Nullus, nulla, nullum.* Nullus locus: nulla conditio: nullum remedium, nisi sola occasionum & periculorum, saltem proximorum, fuga. Sic olim Magno Antonio, ad conspectum mundi, laqueis undique cincti exclamanti: *Domine! quis evadet?* Cælum respondit:

* Psal, 79. ** S. Aug. in Psal, 30.

De Lapsu & Pœnitentiâ Petri Ap. 163

dit : *Antoni ! qui fugerit , saluus erit. Nam qui amat periculum , in illo peribit. - Hæc ad cautelam nostram.*

II. Petrus a lapsu surgit velocissime ad unicum Christi obtutum : & hæc ad nostram confusionem , qui lapsi in lutum , ocysissime surgimus : diu sine lavacro pœnitentiæ hæremus in cloaca peccatorum cum manifesto salutis æternæ periculo. Vah probrum !

III. Petrus ad nostram instructionem convertitur perfectissime , dum non modo per totam vitam peccata trinæ negationis summo profecutus est odio , sed etiam reparavit tergemina amoris Dei professione : *Tu scis , Domine , quia amo te.* Nimirum tantum debet vere pœnitens odisse peccatum , quantum debet amare Deum , amare se ipsum , amare Cælum ; tantum enim amas , quantum odisti , quia odium procedit ex amore. Deum debes amare *unice , super omnia , constanter* usque ad mortem : ergo & peccatum *unice , super omnia , & constanter* odisse ad mortem usque.

IV. Petrus a Deo recipitur suavissime : & hoc ad nostram consolationem. Scl. Deum agnoscere , non autem suam imbecillitatem ac miseriam , nimix causa est præfidentix ac temeritatis. Testis est Petrus

L 3

Suam

Suam cognoscere miseriam, non item Deum, causa est desperationis. Testis est Judas. JESUS simul Deus est, & Salvator. Nec Deus erit, si illi auferas misericordiam: nec salvator, si non miseretur peccatoribus. Lege ex Thom. Kemp. lib. 3, cap. 52.

Sequuntur jam *Considerationes* seu *Examina* de obligationibus Sacerdotum *erga se ipsos*, ut salutem consequantur. Eas duobus verbis Deus complectitur: * *Declina a malo, & fac bonum; fac bonum*, seu serva obligationes *erga Deum & proximum*: de quibus jam egimus. Ut *declines*, Timothee, *a malo*, seu peccato gravi, tria debes vitare 1. *Tepiditatem*. 2. *Peccata venialia*, saltem frequentiora & plene deliberata. 3. *Præcipuos Innocentiæ Sacerdotalis scopulos*. Incipiamus de primo, seu

De Tepiditate.

Tres sunt Sacerdotum classes. Sunt *ferventes*: sunt *tepidi*: sunt *scelerati*. Ex qua classe es tu?

I. *An ferventium?* - - Omnis quidem Christianus, at magis Sacerdos obligatur ad Perfectionem Statui suo competentem. *Perfecti estote*, ait Christus, ** *sicut & Pater vester celestis perfectus est*. Nimirum

* Psal. 36. ** Matth. 5.